

Вербині співи

Олександр Чалий

Легкою луною, та понад водою
На березі пісня бринить.
Ми чули з тобою, як спів над рікою
Раптово змовкає на мить...

Це вітер співав у дуеті з вербою,
А річка все хвилями б'є.
Верба нас чарує своєю красою
І світло із місяця п'є.

Вплітається вітер у вербині віти
І ніжно торкається хвиль.
Він прагне одразу двома володіти,
Тому не шкодує зусиль.

Він далі співає, торкаючись хвилі,
Та вже не співає верба —
Шукає розради в нічному світілі,
Їй в душу закралась журба.

А вітер з рікою вже хвилі гойдає
І хоче дістатись глибин,
Та річка холодні вали підіймає,
І вітер співає один...

Ось тиша постала тепер над водою,
А місяць багряний мовчить.
Сумують самотні ріка із вербою,
Бо серце від туги щемить.

Останні акорди зависли в повітрі,
А хвилі змивають сліди.
Розмив місяць фарби свої на палітрі,
На хвилях нічної води...